

יאיר דברת ג'וני וליל גיהנום

א.

ג'וני ואני בלילה ראשון
כמו נושא ונשוא
במשפט.
ג'וני לא אומר הרבה
אני אומר מעט
אבל מספיק כדי להיות
אני – ג'וני של קרן רחוב
אני – ג'וני של פנה חשוכה,
בלב, אני ג'וני-בלי-פחד.

ג'וני ואני הולכים יד ביד
בשדרה.
בלילה ראשון
בלי פרטים הרבה,
רק ברכים על אדמת גשם
ואגן.

ב.

בליל שבת
ג'וני צעד בשדרה חשוכה
על כר הדשא.
ג'וני רק החליף
מבט עינים
ולא ידעתי מה
מראהו
ולא ידעתי מה
עתיד להתרגש
עלינו, ולא ידעתי
איזה מין תשוקה

פועה בחלציו של ג'וני,
אבל את שלי ידעתי:
ממיטי אסונות,
מחלצי אמתות,
ידעתי חלצים של אלים
ובני תמותה,
אבל לא ידעתי איזה מין רגשה
פועה בחלציו של ג'וני,
איזה חלצים יש לו, ג'וני.

ג.

ג'וני ואני
הנדינו כמו כלבים
בחדר אדם.

ג'וני לא טמן בחבו
סכנה, אהבתי את מה
שהוא לא היה

אהבתי את מה
שטמן בגופי –
זרע של ספק.

ג'וני לא היה אסון
ועורו לא הסגיר גידים
מתוחים.

מבעד לעיניו
לא ראית אסונות
של גבר.

ג'וני לא היה
סכנה, זה אני לא הייתי
בסדר.

ד.

אני הולך לכתב את ג'וני
בתוך אבחה אחת,
ג'וני – להסתיר את מהותו.
ג'וני שטיל בשדרה עם הלילה
בהלוך מתחנחן.

איזו דרמה מתדפקת,
לא ידעתי, ג'וני,
איזה מין טרגדיה היא.

ג'וני נהג להשיב
ולא אמר דבר
אלא שיש דרך נוספת.
להיות או לא
זו שאלה מסלפת –
ג'וני לא היה
ואני מעולם לא חדלתי
(מאז אותו הלילה)
להיות במחצתו.

ג'וני – הוא לא היה שב"כניק,
ג'וני – לא קראו לו יונתן,
ג'וני לא טפח נטיות
צמחוניות, ולא גמר
ולא יחדל
ולא יחלף
ולא עולם
שלם נפל עלי,
רק ג'וני.

ה.

ג'וֹנִי וְלֵיל גִּיהֶנֶם
מִטַּת מְטָרִימוֹנִיאל
נְאוּ קְלָסִית!
צִירִים שְׁלֵא נְשָׂאוּ אֶת מִשְׁקֵלוֹ
שֶׁל לַיִל הַשְּׁמוּרִים הַזֶּה.
ג'וֹנִי נוֹפֵף בְּדֹגְלִים אֲדָמִים
בְּחֹדֶר הַמְּטוֹת.
וְג'וֹנִי בִקֵּר בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת
וְג'וֹנִי נְשָׂא אֶת עֵינָיו
אֶל עֵבֶר מוֹתוֹ בְּנַפְשִׁי.
ג'וֹנִי, גַּם אִם הַשֶּׁבֶ"כ
יִמְצִיא חֲלָצִים גְּדוֹלִים
גְּדוֹלִים כְּמוֹ קֶטֶר הַיָּרֵחַ –
לֹא הֵייתִי מוֹשִׁיט לָךְ יָד
וְלֹא זָרַת.

ו.

שְׁלֹשָׁה יָמִים מְאֹז
פָּקֵד אוֹתִי ג'וֹנִי
בִקֵּר בְּדֹלַח עוֹמֵד

יֵשׁ פּוֹטְנֻצְיָאל
חֲזָק
שֶׁל שְׁבִירָה.

ז.

בין אלוני החרשה
כפר פלסטיני מקרי,
וערבים מזדחלים
בין אלוני החרשה.

עוד כשהייתי נער
ג'וני סלק את כלם
באגן מלכלך

צללים עומדים בין מניפות אלונים,
ויונקים יתמותם מהשמים.
כפר עומד חרב.

כה קבע הגורל
הרעב.
ואני מרגיש בקצה הגוף
ריח שנכרת

ואני הולך ותך אחר הריח
עד

ח.

על חזו של ג'וני
פרגים צומחים בקצב
מסחרר
ונשים מקוננות
על גג העפעפים האדם.

הכל אצל ג'וני אדם
החדר – אדם
מטה – אדם
גם שלולית – אדם
וגלגל העין? אדם וגיריות

מחפשות אחר
הפקעת
של פרג חזהו של ג'וני

רק אני יודע שאין פקעת
זה אדוניס
והעור שלו לבן והוא פורח.

ט.

את כל השמים כלם
ראיתי עכשו משתקפים
בעד זכוכית חלונות
של גורד שחקים תל אביבי
נוסף.

דרך אחת ברחוב
ואלפי גברים משתינים
בעצבות. הפסיכיאטרית טענה
שיש לי ספק ופרנויה
טקסטואלית
והוא – איך בתוך רגע אחד
הוא הבחין?

י.

איך מזהים מלאך?
אז אני אגיד לך שיש
לו מין חתוף כזה בלסת.

מלאכים לא מתגלחים,
ויש להם זין ענק.

בְּמִבְטָם עוֹמֵד הָאוֹר
עַל שִׁפְעַת הַטּוֹב וְהָרַע
שִׁיתְכֵן.

וְלֹא הֵם שְׁשָׁרִים,
זוֹ הַנֶּפֶשׁ מִפְּרַפְרַת.

י.א.

שְׁנֵי צְבָאוֹת מְלֹאכִים
נוֹשְׂאִים אֶת הָאוֹר
אֶל הָעֵין.

מִדּוּעַ הֵם פּוֹקְדִים אוֹתִי בְּדֶרֶךְ?

אֲמֹר שֶׁנִּפְלְהָ הַחֲלָטָה,
וְאִם הַחֲלָטָה לְשֹׁמֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ קְרוּבָה,
עֲשֵׂה זֹאת מִתּוֹךְ יְרֵאָה.

י.ב.

ג'וֹנִי, הַשְּׂמֶשׁ
בוֹעֶרֶת בְּעֵינַיִם.
הַתְּכֵסָה,
נוֹתְרוּ לָנוּ לַיְלֹת רַבִּים.